

ධම්මවක්කප්පවත්තන සුත්තං (පාළි)

ඒවං මේ සුතං. ඒකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති, ඉසිපතනෝ මීගදායේ.

තත්ත ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ භික්ඛු ආමන්තේසි.

ද්වේ මේ භික්ඛවේ, අන්තා පබ්බජිතේන න ජේවිතබ්බා. යෝ වායං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ භීතෝ ගම්මෝ පෝථුප්පනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංභිතෝ.

යෝ වායං අත්තකිලමථානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංභිතෝ.

එතේ තේ ඛෝ, භික්ඛවේ, උභෝ අන්තේ අනුපගම්ම, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

කතමා ච සා, භික්ඛවේ, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති?

අයමේව අරියෝ අට්ඨච්චිකෝ මග්ගෝ, සෙය්‍යථිදං – සම්මාදිට්ඨී, සම්මාසඤ්චකප්පෝ, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තෝ, සම්මාආචීචෝ, සම්මාවායාමෝ, සම්මාසති, සම්මාසමාධි.

අයං ඛො සා, භික්ඛවේ, මජ්ඣමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, චක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

“ඉදං ඛො පන, භික්ඛවේ, දුක්ඛං අරියසච්චං. ඡාතිපි දුක්ඛා, ජරාපි දුක්ඛා, ව්‍යාධිපි දුක්ඛෝ, මරණමිපි දුක්ඛං, අප්පියේභී සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ, පියෙභී විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං. සංඛිත්තේන, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

“ඉදං ඛෝ පන, භික්ඛවේ, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං – යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාගසභගතා තත්තත්තාභිනන්දිතී, සෙය්‍යථිදං – කාමතණ්හා, භවතණ්හා, විභවතණ්හා.

“ඉදං ඛෝ පන, භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං – යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අසේසචිරාගනිරෝධෝ, වාගෝ, පටිනිස්සග්ගෝ, මුත්ති, අනාලයෝ.

“ඉදං ඛෝ පන, භික්ඛවේ, දුක්ඛනිරෝධගාමිතී පටිපදා අරියසච්චං – අයමේව අරියෝ අට්ඨච්චිකෝ මග්ගෝ, සෙය්‍යථිදං – සම්මාදිට්ඨී, සම්මාසඤ්චකප්පෝ, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තෝ, සම්මාආචීචෝ, සම්මාවායාමෝ, සම්මාසති, සම්මාසමාධි.

“ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤෙය්‍යන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පභාතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පභීනන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡිකාතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සච්ඡිකතන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවේතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවිතන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුඛිඛේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

“යාවකිචඤ්ච මේ, භික්ඛවෙ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඵවං තිපරිචට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුවිසුද්ධං අභෝසි, නෝච තාවාහං, භික්ඛවෙ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුච්චාභ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

යතෝ ච ඛෝ මේ, භික්ඛවෙ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඵවං තිපරිචට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුවිසුද්ධං අභෝසි, අථාහං, භික්ඛවෙ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුච්චාභ්මණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි – අකුජ්ජා මේ විමුත්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථි දානි පුනඛිභවෝ”ති.

ඉදමචෝච භගවා අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා භික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභීනන්දුන්ති.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤාමානෝ ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස චිරජං චිතමලං ධම්මචක්ඛුං උදපාදි – “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සඛිඛං තං නිරෝධධම්ම”න්ති.

පචත්තිතේ ච පන භගවතා ධම්මචක්කේ, භූමිමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසු – “ඵතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනෝ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මචක්කං පචත්තිතං, අජ්ජතිචත්තියං

දසසහස්සීලෝකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවේධි; අප්පමාණෝ ව උළාචරෝ ඔභාසෝ
ලෝකේ පාතුරහෝසි, අතික්කම්ම දේවානං දේවානුභාවන්ති.

අථ ඛෝ භගවා ඉමං උදානං උදානේසි – “අඤ්ඤාසි වත, හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ, අඤ්ඤාසි
වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ” ති. ඉති හීදං ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස
‘අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤෝ’ ත්වේව නාමං අහෝසී’ ති.

සාදු සාදු සාදු...!!!

ධම්මවක්ක පවත්තන සූත්‍රය (සිංහල)

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ බරණැස ඉසිපතන නම් මීගදායෙහි වැඩ වසන සේක.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග හික්ෂුන් අමතා මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක.

පින්වත් මහණෙනි, පැවිද්දන් විසින් සේවනය නො කළ යුතු වූ මේ අන්ත දෙකකි. යම් ඒ, කාමයන්හි කාමසුඛයෙහි ඇලී ගැලී වාසය කිරීමක් ඇත් ද, මෙය හීන වූ දෙයකි. ලාමක වූ දෙයකි. පුහුදුන් ජනයා විසින් සේවනය කරන දෙයකි. උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවන නොකරන දෙයකි. අනර්ථ සහිත දෙයකි.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඒ, තමාව පීඩාවට පත් කරවන වැඩපිළිවෙළක් ඇත් ද, එය දුක් සහිත දෙයකි. උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි. අනර්ථ සහිත දෙයකි. පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන ලදී. මේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දහම් ඇස ලබා දෙයි. නුවණ උදා කරයි. සංසිදීම ඇති කරයි. විශේෂ ඤාණය ඇති කරයි. අවබෝධය ඇති කරයි. නිවණ පිණිස පවතින්නේ ය.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිදීම ඇති කරන, විශේෂ ඤාණය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවණ පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් කුමක් ද..?

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිදීම ඇති කරන, විශේෂ ඤාණය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවණ පිණිස පවතින්නා වූ ඒ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් මෙය යි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඉපදීම ද දුකකි. ජරාවට පත්වීම ද දුකකි, රෝග පීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. අප්‍රිය පුද්ගලයින් හා අප්‍රිය වස්තූන් සමග එක්වීම ද දුකකි. ප්‍රිය පුද්ගලයින් හා ප්‍රිය වස්තූන් ගෙන් වෙන්වීම ද දුකකි. කැමැති වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත් ද එය නො ලැබීම ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කීවොත්, පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. පුනර්භවය ඇති කරන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන සතුටින් පළිගන්නා වූ යම් ඒ තණ්හාවක් ඇත් ද එය යි. එනම් කාම තණ්හාවය, භව තණ්හාව ය, විභව තණ්හාව ය.

“පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ තණ්හාවේ ම ඉතිරි නැති ව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමක් වේ ද, දුරු වීමක් වේ ද, තණ්හාවෙන් මිදීමක් වේ ද, ආලය නැති වීමක් වේ ද, එය යි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආජීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

වූ ලෝකයෙහි, මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාව තුළ “මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි”යි ප්‍රතිඥා නො දුන්නෙමි.

එහෙත් පින්වත් මහණෙනි, මා හට යම් කලක මේ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව, ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඥාන දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙසට ම අවබෝධ වූයේ වේ ද, එකල්හි පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයෙහි, මරුන් සහිත වූ බඹුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙව් මිනිස් ප්‍රජාව තුළ “මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි”යි ප්‍රතිඥා දුන්නෙමි.

මා හට ඤාණ දර්ශනය පහළ විය. මාගේ වේතෝවිමුක්තිය වෙනස් නොවන්නේ ය. මෙය වනාහී අන්තිම ඉපදීම වේ. දැන් මා හට පුනර්භවයක් නැත්තේ යයි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක.

අතිශයින් ම සතුටට පත් වූ ඒ පස්වග භික්ෂූන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතුව පිළිගත්තාහු ය.

මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාරණ කල්හි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට “හේතු - ප්‍රත්‍යයන් ගෙන් හට ගන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත් ද, හේතූන් නිරුද්ධ වීමෙන් ඒ සියල්ල ම නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත ය”යි කියා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ විය.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දම් සක් දෙසුම වදාළ කල්හි,) “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා පොළොව වාසී දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

පොළොවවාසී දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා වාතුම්මභාරාජික දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

වාතුම්මභාරාජික දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා තාවතිංස දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

තාවතිංස දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා යාම දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

යාම දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ

සුදස්ස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා සුදස්සී දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

සුදස්සී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා අකනිට්ඨ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

ඒ ක්ෂණයෙහි ම ඒ මොහොතෙහි ම, බ්‍රහ්ම ලෝක යම් තාක් වේ ද ඒතාක් ම මේ දහම් සෝභාව පැතිර ගියේ ය. මේ දස දහසක් ලෝක ධාතුව ම කම්පා විය. තදින් ම කම්පා විය. බලවත්ව කම්පා විය.

දෙවියන් ගේ දේවානුභාවය ඉක්මවා ගිය අප්‍රමාණ වූ ආලෝකයක් ලෝකයෙහි පැතිර ගියේ ය.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදානයක් පහළ කළ සේක. “භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා. භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා.”

මේ ආකාරයෙන් ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට “අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤ” යන නාමය ඇති වූයේ ය!

සාදු සාදු සාදු..!!!

ධම්මවක්කජ්ජවත්තන සුත්තං (පාළි-සිංහල)

ධම්මවක්ක පවත්තන සුත්තය (පාළි-සිංහල)

ඒවං මේ සුත්තං. ඒකං සමයං භගවා බාරාණසියං විහරති, ඉසිපතනේ මීගදායේ. තත්‍ර ඛෝ භගවා පඤ්චවග්ගියේ භික්ඛු ආමන්තේසි.

මා විසින් මෙසේ අසන ලදී. එක් සමයෙක භාග්‍යවත් බුදු රජාණන් වහන්සේ බරණැස ඉසිපතන නම් මීගදායෙහි වැඩ වසන සේක. එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ පස්වග භික්ඛූන් අමතා මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක.

ද්වේ මේ භික්ඛවේ, අන්තා පබ්බජිතේන න සේවිතබ්බා. යෝ වායං කාමේසු කාමසුඛල්ලිකානුයෝගෝ භීතෝ ගම්මෝ පෝඋච්ඡනිකෝ අනරියෝ අනත්ථසංභිතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, පැවිද්දන් විසින් සේවනය නො කළ යුතු වූ මේ අන්ත දෙකකි. යම් ඒ, කාමයන්හි කාමසුඛයෙහි ඇලී ගැලී වාසය කිරීමක් ඇත් ද, මෙය භීත වූ දෙයකි. ලාමක වූ දෙයකි. පුහුදුන් ජනයා විසින් සේවනය කරන දෙයකි. උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවන නොකරන දෙයකි. අනර්ථ සහිත දෙයකි.

යෝ වායං අත්තකිලමථානුයෝගෝ දුක්ඛෝ අනරියෝ අනත්ථසංභිතෝ.

පින්වත් මහණෙනි, යම් ඒ, තමාව පීඩාවට පත් කරවන වැඩපිළිවෙළක් ඇත් ද, එය දුක් සහිත දෙයකි. උත්තම මිනිසුන් විසින් සේවනය නො කරන දෙයකි. අනර්ථ සහිත දෙයකි.

එතේ තේ ඛෝ, භික්ඛවේ, උභෝ අන්තේ අනුපගම්ම, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, ඒ මේ අන්ත දෙකට නො පැමිණ තථාගතයන් වහන්සේ විසින් මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව අවබෝධ කරන ලදී. මේ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව දහම් ඇස ලබා දෙයි. නුවණ උදා කරයි. සංසිදීම ඇති කරයි. විශේෂ ඤාණය ඇති කරයි. අවබෝධය ඇති කරයි. නිවණ පිණිස පවතින්නේ ය.

කතමා ව සා, භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, වක්ඛුකරණී ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති?

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිදීම ඇති කරන, විශේෂ ඤාණය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවණ පිණිස පවතින්නා වූ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් කුමක් ද..?

අයමේව අරියෝ අට්ඨච්චිකෝ මග්ගෝ, සෙය්‍යථිදං - සම්මාදිට්ඨී, සම්මාසඤ්චපෝ, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තෝ, සම්මාආච්චෝ, සම්මාවායාමෝ, සම්මාසති, සම්මාසමාධි.

ඒ මේ ආර්ය අෂ්ටාංගික මාර්ගය යි. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආච්චය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

අයං ඛො සා, භික්ඛවේ, මජ්ඣිමා පටිපදා තථාගතේන අභිසම්බුද්ධා, වක්ඛුකරණී

ඤාණකරණී උපසමාය අභිඤ්ඤාය සම්බෝධාය නිබ්බානාය සංවත්තති.

පින්වත් මහණෙනි, තථාගතයන් වහන්සේ විසින් අවබෝධ කරන ලද, දහම් ඇස ලබා දෙන, නුවණ උදා කරන, සංසිද්ධි ඇති කරන, විශේෂ ඥානය ඇති කරන, අවබෝධය ඇති කරන, නිවණ පිණිස පවතින්නා වූ ඒ මධ්‍යම ප්‍රතිපදාව නම් මෙය යි.

“ඉදං බො පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛං අරියසච්චං.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි.

ජාතිපි දුක්ඛා, ජරාපි දුක්ඛා, ව්‍යාධිපි දුක්ඛෝ, මරණමිපි දුක්ඛං, අප්පියේහි සම්පයෝගෝ දුක්ඛෝ, පියෙහි විප්පයෝගෝ දුක්ඛෝ, යම්පිච්ඡං න ලහති තම්පි දුක්ඛං. සංඛිත්තේන, පඤ්චුපාදානක්ඛන්ධා දුක්ඛා.

ඉපදීම ද දුකකි. ජරාවට පත්වීම ද දුකකි, රෝග පීඩා වැළඳීම ද දුකකි. මරණය ද දුකකි. අප්‍රිය පුද්ගලයින් හා අප්‍රිය වස්තූන් සමග එක්වීම ද දුකකි. ප්‍රිය පුද්ගලයින් හා ප්‍රිය වස්තූන් ගෙන් වෙන්වීම ද දුකකි. කැමැති වන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත් ද එය නො ලැබීම ද දුකකි. සංක්ෂේපයෙන් කීවොත්, පංච උපාදානස්කන්ධයෝ ම දුකකි.

“ඉදං බෝ පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං – යායං තණ්හා පෝතෝභවිකා නන්දිරාගසහගතා තත්‍රතත්‍රාභිනන්දිතී, සෙය්‍යථිදං – කාමතණ්හා, භවතණ්හා, විභවතණ්හා.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් ඇතිවීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. පුනර්භවය ඇති කරන, ආශ්වාදයෙන් ඇලෙන්නා වූ, ඒ ඒ තැන සතුටින් පළිගන්නා වූ යම් ඒ තණ්හාවක් ඇත් ද එය යි. එනම් කාම තණ්හාවය, භව තණ්හාව ය, විභව තණ්හාව ය.

“ඉදං බෝ පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං – යෝ තස්සා යේව තණ්හාය අපේසචිරාගනිරෝධෝ, වාගෝ, පටිනිස්සග්ගෝ, මුත්ති, අනාලයෝ.

“පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. ඒ තණ්හාවේ ම ඉතිරු නැති ව නො ඇල්මෙන් නිරුද්ධ වීමක් වේ ද, දුරු වීමක් වේ ද, තණ්හාවෙන් මිදීමක් වේ ද, ආලය නැති වීමක් වේ ද, එය යි.

“ඉදං බෝ පන, භික්ඛවෙ, දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං – අයමේව අරියෝ අට්ඨකිංකරෝ මග්ගෝ, සෙය්‍යථිදං – සම්මාදිට්ඨි, සම්මාසඤ්චාප්පෝ, සම්මාවාචා, සම්මාකම්මන්තෝ, සම්මාආචීවෝ, සම්මාවායාවෝ, සම්මාසති, සම්මාසමාධි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි. එනම්, සම්මා දිට්ඨිය ද, සම්මා සංකල්පය ද, සම්මා වාචා, සම්මා කම්මන්තය ද, සම්මා ආචීවය ද, සම්මා වායාමය ද, සම්මා සතිය ද සම්මා සමාධිය ද යන මෙය යි.

“ඉදං දුක්ඛං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවෙ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි (සත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤායානන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් ම අවබෝධ කළ යුතු යි කියා (කාත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛං අරියසච්චං පරිඤ්ඤාතන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නම් වූ ආර්ය සත්‍යය පරිපූර්ණ වශයෙන් ම අවබෝධ කරන ලදි'යි කියා (කාත ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

“ඉදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් ඇති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි (සත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහාතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් ඇති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය කළ යුතු යි කියා (කාත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛසමුදයං අරියසච්චං පහීනන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් ඇති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය ප්‍රභාණය වූයේ ය යි කියා (කාත ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා (සත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සවිජ්ජාතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නැති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය (විද්‍යා විමුක්ති වශයෙන්) සාක්ෂාත් කළ යුතු යි කියා (කාත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය.

විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධං අරියසච්චං සවිඡිකතන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නැති වීම නම් වූ ආර්ය සත්‍යය (විද්‍යා විමුක්ති වශයෙන්) සාක්ෂාත් කරන ලදි යි කියා (කෘත ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

“ඉදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

පින්වත් මහණෙනි, මෙය වනාහී දුක් නැති වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය යි කියා (සත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවේතඛිඛන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නැති වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය (ශීල-සමාධි-ප්‍රඥා වශයෙන්) ප්‍රගුණ කළ යුතු යි කියා (කෘත්‍ය ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

තං ඛෝ පනිදං දුක්ඛනිරෝධගාමිනී පටිපදා අරියසච්චං භාවිතන්ති මේ, භික්ඛවේ, පුබ්බේ අනනුස්සුතේසු ධම්මේසු චක්ඛුං උදපාදි, ඤාණං උදපාදි, පඤ්ඤා උදපාදි, විජ්ජා උදපාදි, ආලෝකෝ උදපාදි.

ඒ දුක් නැති වීම පිණිස පවතින ප්‍රතිපදාව නම් වූ ආර්ය සත්‍යය (ශීල-සමාධි-ප්‍රඥා වශයෙන්) ප්‍රගුණ කරන ලදි යි කියා (කෘත ඥාන) මා හට පෙර නො ඇසූ විරු ධර්මයන් හි දහම් ඇස පහළ විය. ඤාණය පහළ විය. ප්‍රඥාව පහළ විය. විද්‍යාව පහළ විය. ආලෝකය පහළ විය.

“යාවකීවඤ්ච මේ, භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඵවං තිපරිචට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං න සුවිසුද්ධං අභෝසි, නේව තාවාහං, භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුච්චමණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

පින්වත් මහණෙනි, මේ චතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතු ව, ආකාර දොළොසකින් යුතු ව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඥාන දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙස මා හට යම්තාක් අවබෝධ නො වූයේ වේ ද, ඒ තාක් කල් ම පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයෙහි, මරුන් සහිත වූ බලුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙව මිනිස් ප්‍රජාව තුළ “මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි” යි ප්‍රතිඥා නො දුන්නෙමි.

යතෝ ව ඛෝ මේ, භික්ඛවේ, ඉමේසු චතුසු අරියසච්චේසු ඵවං තිපරිචට්ටං ද්වාදසාකාරං යථාභූතං ඤාණදස්සනං සුවිසුද්ධං අභෝසි, අථාහං, භික්ඛවේ, සදේවකේ ලෝකේ සමාරකේ සබ්බමකේ සස්සමණුච්චමණියා පජාය සදේවමනුස්සාය අනුත්තරං සම්මාසම්බෝධිං අභිසම්බුද්ධෝ පච්චඤ්ඤාසිං.

එහෙත් පින්වත් මහණෙනි, මා හට යම් කලක මේ වතුරාර්ය සත්‍ය ධර්මයන් පිළිබඳව මේ ආකාරයට පරිවර්ත තුනකින් යුතුව, ආකාර දොළොසකින් යුතුව සැබෑ තත්වය නම් වූ ඥාන දර්ශනය සුවිශුද්ධ ලෙසට ම අවබෝධ වූයේ වේ ද, එකල්හි පින්වත් මහණෙනි, දෙවියන් සහිත වූ ලෝකයෙහි, මරුන් සහිත වූ බලුන් සහිත වූ, ශ්‍රමණ බ්‍රාහ්මණයන් සහිත වූ දෙවි මිනිස් ප්‍රජාව තුළ “මම වනාහී අනුත්තර වූ සම්මා සම්බෝධිය අවබෝධ කළෙමි”යි ප්‍රතිඥා දුන්නෙමි.

ඤාණඤ්ච පන මේ දස්සනං උදපාදි - අකුප්පා මේ විමුක්ති, අයමන්තිමා ජාති, නත්ථී දානි පුනබ්භවෝ”ති. ඉදමවෝච භගවා අත්තමනා පඤ්චවග්ගියා හික්ඛු භගවතෝ භාසිතං අභිනන්දුන්ති.

මා හට ඤාණ දර්ශනය පහළ විය. මාගේ වේතෝවිමුක්තිය වෙනස් නොවන්නේ ය. මෙය වනාහී අන්තිම ඉපදීම වේ. දැන් මා හට පුනර්භවයක් නැත්තේ යයි, භාග්‍යවතුන් වහන්සේ මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාළ සේක. අතිශයින් ම සතුටට පත් වූ ඒ පස්වග හික්ඛුන් වහන්සේලා භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් වදාරණ ලද මේ ශ්‍රී සද්ධර්මය මහත් සොම්නසින් යුතුව පිළිගත්තාහු ය.

ඉමස්මිඤ්ච පන වෙය්‍යාකරණස්මිං භඤ්ඤමානෝ ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස චිරජං චීතමලං ධම්මවක්ඛුං උදපාදි - “යං කිඤ්චි සමුදයධම්මං සබ්බං තං නිරෝධධම්ම”න්ති.

මේ ධම්මවක්ක දේශනය වදාරණ කල්හි ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට “හේතු - ප්‍රත්‍යයන් ගෙන් හට ගන්නා වූ යම් දෙයක් ඇත් ද, හේතූන් නිරුද්ධ වීමෙන් ඒ සියල්ල ම නිරුද්ධ වී යන ස්වභාවයෙන් යුක්ත ය”යි කියා කෙලෙස් රහිත වූ අවිද්‍යා මලකඩ රහිත වූ දහම් ඇස පහළ විය.

පචත්තිතේ ව පන භගවතා ධම්මවක්කේ, භූමිමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පචත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචී වා ලෝකස්මි”න්ති.

(භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් දම් සක් දෙසුම වදාළ කල්හි,) “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පචත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා පොළොව වාසී දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

භූමිමානං දේවානං සද්දං සුත්වා වාතුමහාරාජිකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පචත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනචී වා ලෝකස්මි”න්ති.

පොළොවවාසී දෙවියන් ගේ දහම් සෝෂාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පචත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය”යි කියා වාතුම්මහාරාජික දෙවියෝ දහම් සෝෂාව පැවැත්වූවාහු ය.

වාතුමහාරාජිකානං දේවානං සද්දං සුත්වා තාවතිංසා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං

භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

වාතුම්මහාරාජික දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා තාවකීංස දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

තාවකීංසානං දේවානං සද්දං සුත්වා යාමා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං – “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

තාවකීංස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා යාම දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

යාමානං දේවානං සද්දං සුත්වා තුසිතා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං – “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

යාම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා තුසිත දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

තුසිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා නිම්මාණරතී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං – “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

තුසිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා නිම්මාණරතී දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

නිම්මාණරතීනං දේවානං සද්දං සුත්වා පරනිම්මිතවසවත්තිනෝ දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං – “එතං භගවතා බාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච

වා ලෝකස්මි''න්ති.

නිම්මාණුරතී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා පරනිම්මිතවසවත්ති දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

පරනිම්මිතවසවත්තීනං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනචී වා ලෝකස්මි''න්ති.

පරනිම්මිත වසවත්ති දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජානං දේවානං සද්දං සුත්වා බ්‍රහ්මපුරෝහිතා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනචී වා ලෝකස්මි''න්ති.

බ්‍රහ්මපාරිසජ්ජ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

බ්‍රහ්මපුරෝහිතානං දේවානං සද්දං සුත්වා මහාබ්‍රහ්මා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනචී වා ලෝකස්මි''න්ති.

බ්‍රහ්ම පුරෝහිත දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා මහාබ්‍රහ්ම දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

මහාබ්‍රහ්මානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තාභා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනචී වා ලෝකස්මි''න්ති.

මහාබ්‍රහ්ම දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස

ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා පරිත්තාහ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

පරිත්තාහානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණාහා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං – “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

පරිත්තාහ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා අප්පමාණාහ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

අප්පමාණාහානං දේවානං සද්දං සුත්වා ආහස්සරා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං – “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

අප්පමාණාහ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා ආහස්සර දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

ආහස්සරානං දේවානං සද්දං සුත්වා පරිත්තසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං – “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

ආහස්සර දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා පරිත්තසුභ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

පරිත්තසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා අප්පමාණසුභා දේවා සද්දමනුස්සාවෙසුං – “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවේන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

පරිත්තසුභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි

වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා අප්පමාණසුභ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වුවාහු ය.

අප්පමාණසුභානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුභකිණ්හකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

අප්පමාණ සුභ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා සුභකිණ්හ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වුවාහු ය.

සුභකිණ්හකානං දේවානං සද්දං සුත්වා වේහප්ඵලා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

සුභකිණ්හ දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා වේහප්ඵල දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වුවාහු ය.

වේහප්ඵලා දේවානං සද්දං සුත්වා අච්චා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

වේහප්ඵල දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා අච්ච දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වුවාහු ය.

අච්චානං දේවානං සද්දං සුත්වා අතප්පා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මීගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුනා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

අච්ච දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මීගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය“යි කියා අතප්ප දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වුවාහු ය.

අතප්පානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

අතප්ප දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා සුදස්ස දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

සුදස්සානං දේවානං සද්දං සුත්වා සුදස්සී දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

සුදස්ස දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා සුදස්සී දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

සුදස්සීනං දේවානං සද්දං සුත්වා අකනිට්ඨකා දේවා සද්දමනුස්සාවේසුං - “එතං භගවතා ඛාරාණසියං ඉසිපතනේ මිගදායේ අනුත්තරං ධම්මවක්කං පවත්තිතං, අප්පතිවත්තියං සමණේන වා බ්‍රාහ්මණේන වා දෙවෙන වා මාරේන වා බ්‍රහ්මුතා වා කේනච්ච වා ලෝකස්මි”න්ති.

සුදස්සී දෙවියන් ගේ දහම් සෝභාව අසා, “අප ගේ භාග්‍යවතුන් වහන්සේ විසින් බරණැස ඉසිපතන මිගදායෙහි අනුත්තර වූ ධම්මවක්කය පවත්වන ලදී. එය වනාහී ශ්‍රමණයෙකුට හෝ බ්‍රාහ්මණයෙකුට හෝ දෙවියෙකුට හෝ මාරයෙකුට හෝ බ්‍රහ්මයෙකුට හෝ ලෝකයෙහි වෙන කවරෙකුට හෝ වෙනස් කළ නො හැක්කේ ම ය “යි කියා අකනිට්ඨ දෙවියෝ දහම් සෝභාව පැවැත්වූවාහු ය.

ඉතිහ, තෙන බණේන, තේන මුහුත්තේන යාව බ්‍රහ්මලෝකා සද්දෝ අබ්භුග්ගච්ඡි. අයඤ්ච දසසහස්සීලෝකධාතු සංකම්පි සම්පකම්පි සම්පවේධි; අප්පමාණෝ ච උළාරෝ ඔභාසෝ ලෝකේ පාතුරහෝසි, අතික්කම්ම දේවානං දේවානුභාවං.

ඒ ක්ෂණයෙහි ම ඒ මොහොතහි ම, බ්‍රහ්ම ලෝක යම් තාක් වේ ද ඒතාක් ම මේ දහම් සෝභාව පැතිර ගියේ ය. මේ දස දහසක් ලෝක ධාතුව ම කම්පා විය. තදින් ම කම්පා විය. බලවත්ව කම්පා විය. දෙවියන් ගේ දේවානුභාවය ඉක්මවා ගිය අප්‍රමාණ වූ ආලෝකයක් ලෝකයෙහි පැතිර ගියේ ය.

අථ බෝ භගවා ඉමං උදානං උදානේසි - “අඤ්ඤාසි වත, හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ, අඤ්ඤාසි වත හෝ කොණ්ඩඤ්ඤෝ” ති. ඉති හිදං ආයස්මතෝ කොණ්ඩඤ්ඤස්ස ‘අඤ්ඤාසිකොණ්ඩඤ්ඤෝ’ ත්වේව නාමං අහෝසී’ ති.

එකල්හි භාග්‍යවතුන් වහන්සේ උදානයක් පහළ කළ සේක. “භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ

ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා. භවත් කොණ්ඩඤ්ඤ තෙමේ ඒකාන්තයෙන් ම අවබෝධ කළා.”

මේ ආකාරයෙන් ආයුෂ්මත් කොණ්ඩඤ්ඤයන් වහන්සේට “අඤ්ඤා කොණ්ඩඤ්ඤ” යන නාමය ඇති වූයේ ය!

සාදු සාදු සාදු...!!!

(සිංහල පරිවර්ථනය - පූජ්‍ය කිරිඳිගොඩ ඤාණානන්ද ස්වාමීන් වහන්සේ විසින්,
"සැදැහැවතුන් ගේ වන්දනා පොති"න් උපුටා ගන්නා ලදී.)

පුරමු ජීන් අනසන්
වෙනුවෙන් ජීන්සාර සිතක්.
DhammaMedicine.Net

[WebSite](#) | [Google Group](#) | [FaceBook](#)